

Posudek vedoucí diplomové práce

Autorka diplomové práce: **Lukáš Turek**

Název diplomové práce: **Věcná břemena - porovnání právní úpravy dle z. č. 40/1964 Sb.
a z. č. 89/2012 Sb.**

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly, a to ve výši 13 %.

V první řadě musí vedoucí práce konstatovat, že diplomant přistupoval k vypracování diplomové práce poněkud laxně. Již zadání diplomové práce včetně osnovy řešil těsně před koncem termínu a následně při její tvorbě nijak nespolečně pracoval a nekonzultoval. Tato „samostatnost“ se diplomantovi nevyplatila, neboť práce vykazuje řadu více či méně závažných nedostatků.

Autor předložil diplomovou práci, v níž využil současnou situaci v právním řádu České republiky spojenou s rekodifikací soukromého práva a pokusil se o rozbor právní úpravy věcných břemen obsažené v tzv. starém a novém občanském zákoníku. Práce je z větší části kompilátem, nutno říci, že zcela nezdařilým.

Diplomová práce je zpracována na 63 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah. Z formálního hlediska je práce na zcela nedostatečné úrovni. Je evidentní, že autor nevěnoval dostatek času korektuře, neboť práce obsahuje velké množství gramatických chyb či nepřesností, překlepů, chyb v interpunkci, neobratných nebo nesprávných spojení apod. Autor nevytvořil zkratky např. pro častěji používané právní předpisy (zejména z. č. 40/1964 Sb. a z. č. 89/2012 Sb.), resp. vytvořil je na str. 9, ale dále je takto nepoužívá. Následně dokonce hovoří o občanském zákoníku ve smyslu obou těchto zákonů, aniž by bylo patrné, o který se jedná. Navíc zkratky NOBŽ a OZ používá nahodile, někdy uvádí „obč. zákoník“, na některých místech vypisuje celé označení zákona atd. V textu nedorozumí jednotu písma, zarovnání, řádkování. Stránky uvedené v obsahu neodpovídají skutečným stránkám vlastního textu. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe nenavazují, chybí jim vnitřní logika a i jejich označení (všechny kapitoly, podkapitoly, oddíly atd. jsou stejně zformátované) značně ztěžuje orientaci v textu.

Práce je doplněna seznamem použité literatury, který je nedostačující. Výtku má vedoucí k formálně nesprávným citacím (chybí počet stran a ISBN). Autor čerpal pouze z odborné knižní literatury, z právních předpisů a z internetových zdrojů. Mezi právními předpisy není uveden stěžejní zákon, a to současný občanský zákoník. Chybí odborné články a judikatura. Práce měla být věnována srovnání staré a nové právní úpravy, bylo by tedy na místě zpracovat dosavadní judikaturu a zamyslet se nad tím, zda bude použitelná i v současné době. Při psaní autor neprokázal dobrou schopnost pracovat s vybranou literaturou, často se uchýlil k pouhému přepisu delších pasáží jiných autorů či právních předpisů.

Předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem. Z něj je patrné, že např. v celé části práce na str. 20 – 30 čerpal autor pouze z jediného zdroje.

Autor se nedržel zvoleného tématu, kterým měla být komparace právní úpravy tzv. starého a nového občanského zákoníku. Cílem, který si vytyčil v úvodu své práce, bylo předložit čtenářům základní a ucelený přehled o institutu věcného břemene, jeho právní úpravě a historii. Lze zkonstatovat, že takto stanoveného cíle se mu podařilo dosáhnout pouze částečně, jistou právní úpravu a historii dané problematiky sice zpracoval, ale o uceleném pojetí nelze v žádném případě hovořit.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do čtyř samostatných kapitol a je ukončena velmi krátkým cizojazyčným resumé v anglickém jazyce. Sled kapitol považuje vedoucí za rozumný, ale pouze, co se týče jejich označení, nikoli pokud jde o jejich obsah. Již v úvodu je patrné, že diplomant ne zcela jasně chápe, co by mělo být jeho smyslem. V podstatě v širší rovině předkládá obsah své práce. Kapitulu navazující na úvod věnoval autor historii. Zde na str. 9 nepřesně uvádí, že k 1.1.2014 byla právní úprava věcných břemen obsažena v z. č. 40/1964 Sb. Následující třetí kapitola měla být zřejmě určitým úvodem k dalším dvěma kapitolám. Myšlenku lze určitě schválit, bohužel zpracování kapitoly nepřineslo kýžený cíl, text je nepřesný, autor nejednoznačně rozděluje právní úpravu dle tzv. starého a nového občanského zákoníku. Stěžejními mají být kapitoly 4 a 5, které opět obsahují nepřesnosti, jsou nepřehledné, obsahují dlouhé pasáže převzaté od jiných autorů nebo z právních předpisů, naopak zde chybí jakákoli autorova invence. Na str. 18 uvádí jako podstatnou náležitost smlouvy o zřízení věcného břemene „vymezení nemovitosti, s jejímž vlastnickým právem je spojeno právo odpovídající věcnému břemenu“. To však neplatí pro věcná břemena osobní povahy, která jsou vázána na určitou osobu. Na str. 38 diplomant uvádí, že věcná břemena se podle občanského zákoníku dělí na reálná břemena a služebnosti. Následně definuje pojem služebnosti a další text se vlastně týká jenom služebností. Reálná břemena tak zůstala čtenáři neznámá.

Ačkoli tématem diplomové práce mělo být porovnání dvou právních úprav, komparace původní právní úpravy a nového občanského zákoníku zcela chybí, stejně jako úvahy de lege ferenda nebo komparace se zahraniční právní úpravou. Závěr je stejně nekvalitní jako celá práce, diplomant nijak neshrnul zjištění poznatky a čtenáře zahrnul pouze historickým exkurzem.

Celá práce je nepřehledná, místy mírně chaotická, povrchní a popisná. Autor v podstatě pouze předestírá jednotlivé paragrafy a nepřichází s ničím, co by text jakýmkoli způsobem oživovalo. Zcela absentují jeho vlastní názory, postřehy či kritické zhodnocení právní úpravy.

Předloženou práci vzhledem ke shora uvedeným zásadním výtkám nedoporučuji k ústní obhajobě.

V Plzni dne 13.5.2015

.....
JUDr. Kristýna Spurná